

Scenariusz lekcji do spektaklu: „Sekrety”

Nagranie spektaklu: <https://youtu.be/IYahCpaw5rs>

Zwiastun scenariusza: <https://youtu.be/FWLw4BWHz7A>

Autor: Ewelina Mendyka

Temat zajęć: „O przyjaźni, miłości oraz innych trudnych relacjach.”

Grupa wiekowa:

Sekrety... to projekt przeznaczony dla młodzieży między 16 a 18 rokiem życia i dorosłych.

Czas realizacji:

Pełna realizacja wszystkich możliwości wymaga 2-3h, można też wykorzystać fragmenty scenariusza i dostosować czas do możliwości.

Zagadnienia edukacyjne:

- relacje istota przyjaźni, miłości oraz roli innych ludzi w życiu człowieka,
- próba zdefiniowania różnic pomiędzy różnymi więziami tworzonymi przez ludzi,
- rytuały codzienności przyjaciół i kochających się ludzi,
- ekstremalne doświadczenia życiowe,
- fałsz, obłuda, intryga i rola mediów społecznościowych w ich potęgowaniu.

Cele operacyjne:

Cele poznawcze:

- dostrzeganie istoty przyjaźni, miłości i ich roli w życiu człowieka,
- poznanie mechanizmów działania świata oraz zgłębienie samoświadomości (samo-poznanie) w celu radzenia sobie z trudnymi sytuacjami, emocjami, próbami budowania trwałych relacji.

Cele kształtujące:

- dążenie do kształtowania umiejętności rozpoznawania własnej sytuacji życiowej, świadomości konieczności podejmowania indywidualnych wyzwań życiowych oraz wynikającej z tego konieczności przyjmowania różnych postaw i dokonywania wyborów, a także budowania relacji z innymi ludźmi,
- dążenie do ukształtowania świadomości istnienia czynników, które mają znaczący wpływ na trwałość relacji we współczesnym świecie,

- kształtowanie odnajdowania swojego miejsca w relacjach z drugim człowiekiem oraz poszukiwanie balansu pomiędzy potrzebą autonomiczności oraz potrzebą współzależności,
- rozwijanie wyobraźni, umiejętności doświadczania rzeczywistości przez formę artystyczną łączącą aktorstwo, muzykę, ruch, słowo.

Cele uwrażliwiające:

dążenie do uwrażliwienia młodzieży na potrzebę budowania relacji, konieczność tworzenia więzi i kształtowania odpowiedzialności za emocje własne i drugiego człowieka.

Cykl może spełniać też wspomagająco cele terapeutyczne:

- walka z wszelkiego rodzaju lękami wynikającymi z braku akceptacji, odrzucenia, samotności,
- wyzwalamie uczuć i nauka rozumienia emocji jako przejawów niezaspokojonych potrzeb (wg koncepcji NVC),
- budowanie poczucia własnej wartości, samoakceptacji oraz piękna odkrywania i doceniania drugiego człowieka.

Formy i metody pracy:

- dyskusja,
- praca w grupach,
- praca indywidualna.

Materiały dydaktyczne:

- szary papier,
- brystol, flamastry,
- kolorowe kartszary papier,
- brystol, kolorowe gazety, flamastry,
- kolorowe karteczki samoprzylepne,
- sznurek, karteczki z imionami, pinezki.

Przebieg zajęć

Część 1. Wprowadzająca

Doświadczenie sztuki poprzedzi zadanie, które pomoże młodzieży zrozumieć refleksje będące punktem wyjścia do stworzonego spektaklu.

Zadanie dotyczy próby zbudowania definicji ujmujących sposób rozumienia miłości i przyjaźni oraz roli mediów społecznościowych we współczesnym świecie i obejmuje trzy etapy.

1. Nauczyciel rozdaje kolorowe samoprzylepne kartki, a na tablicy umieszcza dwie plansze (PRZYJAŹŃ i MIŁOŚĆ). Każdy osoba na otrzymanej karteczce wpisuje skojarzenia dotyczące wspomnianych uczuć i relacji tak, by można było wspólnie zbudować mapę myśli.
2. Następnie nauczyciel dzieli uczniów na 4/5 osobowe grupy, rozdaje arkusze szarego papieru i prosi o wykonanie dwóch zadań:
 - a) każda stworzenie 5 zasad, które należałoby wpisać do Kodeksu Przyjaźni i 5, które można byłoby umieścić w Kodeksie Miłości,
 - b) rozważenie kwestii JAKĄ ROLĘ W KSZTAŁTOWANIU RELACJI ODGRYWAJĄ MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE i napisanie 5 wniosków dotyczących szans i zagrożeń wynikających z korzystania z portali internetowych w relacjach międzyludzkich.
3. PREZENTACJE, CZYLI REFLEKSJE I ROZMOWY NA TEMAT ISTOTY PRZYJAŹNI, MIŁOŚCI, KODEKSÓW I ROLI MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH:
 - a) każda grupy prezentują swoje rozważania i wnioski dotyczące istoty relacji i kodeksów, dzielą się przemyśleniami związanymi z tym, co zawierałyby kodeksy, a prezentacje stają się pretekstem do dyskusji o współczesnych relacjach:
 - trwałości przyjaźni i zasadności pisania kodeksu,
 - współczesnym rozumieniu takich relacji,
 - trudnościach w utrwalaniu więzi i w poznawaniu.
 - b) młodzież dzieli się przemyśleniami dotyczącymi roli mediów społecznościowych w budowaniu relacji - określa szanse i zagrożenia, wskazuje konkretne przykłady wynikające z własnych doświadczeń,
 - c) wspólne wnioski i uświadomienie wagi relacji z innymi, dostrzeżenie konieczności dbania o nie, poświęcania czasu i rozmowy, próba odpowiedzi na pytanie, czy ich samych łączą trwałe relacje i stworzenia pajęczyny relacji.

PAJĘCZYNA RELACJI.

Na tablicy korkowej nauczyciel umieszcza pierwszą pinezkę, przytwierdzając do niej koniec sznurka, następnie każdy uczeń po kolei próbuje znaleźć dla siebie miejsce na tablicy, wbijając zaczepioną do sznurka pinezkę i karteczkę z imieniem. Stara się to zrobić w tak, aby jego imię było jak najbliżej takich osób, z którymi udało mu się zbudować najgłębsze więzi. Ostatecznie nauczyciel pyta, czy każdy czuje się we właściwym miejscu planszy, młodzież dyskutuje o tym, czy udało im się stworzyć relacje koleżeństwa i przyjaźni. Całość zmierza ku wnioskowi, że prawdziwość i trwałość relacji wskaże upływ czasu.

Uwaga!

Przestrzenią ograniczającą tworzenie pajęczyny relacji jest jedynie wielkość tablicy korkowej, od niej zależy także długość sznurka (najlepiej zaopatrzyć się w szpulkę 20m). Założeniem zadania jest spojrzenie na relacje istniejące w całym zespole, dlatego dobrze byłoby stworzyć taką przestrzeń i atmosferę, w której wszyscy uczniowie wezmą udział w działaniu.

Część 2. Prezentacja spektaklu “Sekrety”

Nauczyciel prosi uczniów, by zwrócili uwagę na to:

- jaką istotę przyjaźni bohaterów, ich historię, momenty stanowiące trzon więzi, stworzony kodeks,
- szanse i zagrożenia wynikające ze sposobu budowania relacji,
- momenty, pojawiające się osoby trzecie i zachowania sygnalizujące brak szczerości w relacjach,
- przyczyny tragedii.

Spektakl pt. “Sekrety” to artystyczna kreacja inspirowana spojrzeniem na świat i kulturę współczesną. Spektakl jest próbą odkrycia istoty przyjaźni, zazdrości, naiwności i niedojrzałości. Stanowi refleksję nad granicami więzi, konsekwencjami bezgranicznej ciekawości, otwartości i pozornej szczerości. To także próba dotarcia do źródeł istoty człowieka, pytanie o wywołującą zawstydzenie część zła, która czasem nieświadomie kieruje ku błędom i prowadzi do tragedii.

Część 3. Refleksje po spektaklu

Etap 1. Nauczyciel przeprowadza swobodną dyskusję o spektaklu. Młodzież przytacza spostrzeżenia, emocje, jakie towarzyszyły oglądaniu. Najczęściej wtedy także dzieli się własnym doświadczeniem, często młodzi ludzie mówią, że przeżywają podobne emocje do bohaterów. Zastanawiają się nad istotą przyjaźni, porównują swoje wcześniejsze spostrzeżenia z refleksjami spektaklowymi. Wskazują najważniejsze dla nich fragmenty. Wyciągają wnioski, wskazując na pojawiające się w spektaklu konflikty, emocje.

Etap 2. Nauczyciel dzieli dzieci na grupy 6-8 osobowe.

Zadaniem grup jest stworzenie z członków grupy rzeźb, które można by zatytułować:

PRZYJAŹŃ,
MIŁOŚĆ,
ZAZDROŚĆ,
KONFLIKT,

OCZEKIWANIA (dotyczące szczerości relacji i zachowań innych),
ZAWIEDZONE OCZEKIWANIA (ODRZUCENIE LUB WYZOLOWANIE SIĘ).

Przygotowanie rzeźb musi poprzedzić dyskusja o skojarzeniach dotyczących wskazanych pojęć, ich wyobrażeń przestrzennych, konkretnych sytuacji, w których się te pojęcia ujawniają.

Etap 3. Nauczyciel prosi o prezentacje rzeźb.

Prezentacjom towarzyszą:

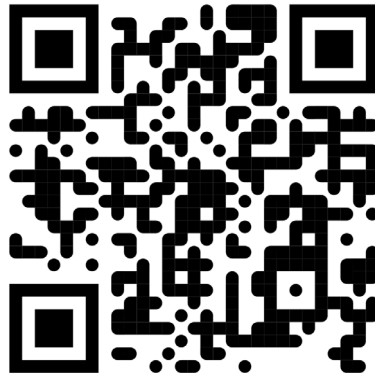
- a) dyskusje związane z czytelnością konkretnych sytuacji, elementami, które uwypuklają rzeźby i na które zostaje sfokusowana uwaga widza,
- b) rozmowy o przyczynach pojawiających się odczuć negatywnych, momentach, w których się ujawniają, pomysłach, w jaki sposób można takim sytuacjom zapobiec,
- c) wnioski dotyczące tego, jak rodzą się konflikty i z czego wynikają, dlaczego człowiek czuje się często zawiedziony i czym są oczekiwania.

Etap 4. Nauczyciel proponuje powrót do stworzonych wcześniej wspólnie map myśli. Uczniowie rozważają, czy w obrazie przyjaźni, miłości i kodeksach ujęli wszystkie elementy, dyskutują o tym, jak je uzupełnić i na co zwrócić szczególną uwagę, zastanawiają się, jak w relacjach zadbać o własne emocje i emocje przyjaciół.

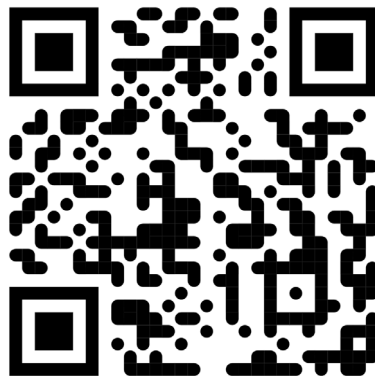
Etap 5. Na koniec nauczyciel nawiązując do wykonanych prac i konieczności dbania o relacje, proponuje uczniom, by stworzyli planszę momentów i cech, za które chcieliby podziękować swoim przyjaciołom. By umożliwić młodzieży pisanie symultaniczne, nauczyciel rozdaje karteczki i uczniowie mogą je sami umieścić na planszy.

Etap 6. Podsumowanie pracy i podkreślenie tego, że technologia internetowa może być zagrożeniem dla relacji międzyludzkich, wyzwala pokusę ukrywania się pod fikcyjnymi pseudonimami, a prawdziwe relacje można zbudować, pielęgnując je, dbając o poświęcanie przyjaciołom czasu, długie rozmowy oraz prawdę.

Nagranie spektaklu:

Zwiastun scenariusza:

Lekcja z
na XX edycję
Festiwalu Dzień Dobry Sztuko

Zadanie publiczne sfinansowano ze środków
Samorządu Województwa Wielkopolskiego

Lekcja z

Wszelkie autorskie prawa majątkowe zastrzeżone dla Poznańskiej Fundacji
Artystycznej